

fordoblede sine Befordringsmidler, saa at der nu afgik Postkarether fra begge Stæder baade om Dagen og om Natten, Noget, man tidligere aldrig havde kunnet naae. Resultatet af det første Aars, 1842, Fart var imidlertid, at 18,000 Passagerer bleve befordrede til og fra Kjøbenhavn og til de forskjellige Mellemstationer, uagtet man havde ikke ubetydelige Hindringer at overvinde, der deels hidvorte fra Pasvæsenet, thi Dampskibsarten omfattede ogsaa Helsingborg, deels fra, at Broenge skulde betales enkelte Stæder paa Kysten, og deels fra de betydelige Færgpenge i Kjøbenhavn, idet det dengang endnu ikke var tilladt at passere Bommen, hvilken først efter flere Aars forgæves Anstrengelser opluffedes. Passagerernes Antal steg imidlertid Aar for Aar. I Aaret 1846 androg det 33,000, dog, jeg maa tilføje, at en stor Deel af Passagererne kom fra Mellemstationerne, uagtet flere af disse Stationer i sig selv ere meget ubetydelige, saasom Humlebek, Kungsted og Vedbek. Da dette Antal af Rejsende var saa betydeligt, besluttede man at anskaffe endnu eet Dampskib, Actiecapitalen blev forøget til 100,000 Rbd., og et nyt Dampskib bestilt i England. Dette Dampskib ankom i Efter sommeren 1847, og allerede i samme Aar, efterat Farten var udvidet til Malmø, steg Passagerernes Antal til 51,500, og i Aaret 1848, under Trykket af den paa begyndte Krig, naaede Antallet af Passagerer til 54,000. I de paa følgende Aar, 1849 og 50, blev det ene af Dampskibene anvendt i Statens Tjeneste; imidlertid holdt Passagerernes Antal sig mellem 30 og 40,000, og i afvigte Aar har det udgjort henimod 50,000; thi naturligvis har Dampskibsarten lidt under den Afbrydelse, der har fundet Sted i de nærmest foregaaende Aar. Det vigtigste af alt dette er imidlertid Resultatet af Entreprisen, og det har været, at Udbyttet har andraget i Gennemsnit 1-6 pCt., hvoraf 8 pCt. ere udbetalte Actionairene og 8 pCt. henlagte til Reservecapitalen. Forøvrigt indbefattede de af mig nævnte Tal ikke alle Rejsende, thi der har af og til været nogen Concurrence med Dampskibe, der have befordret Rejsende, men efter nogen Tids Forløb igjen trukket sig tilbage. Uagtet denne Dampskibsart saaledes

er bleven overordentlig benyttet, nærer jeg dog ingen Tvivl om, at en Jernbane vil engang i Fremtiden blive anlagt mellem Kjøbenhavn og Helsingør, naar Raboriget har bedækket sig med et Jernbanenet og en hurtig Communication med Kjøbenhavn er bleven nødvendig, hvilken bedst vil opnaaees over Helsingør ved en Jernbane; men naturligvis vil det være Aar, inden det kommer dertil. De af mig omtalte Dampskibe ville ivoerigt bringe mange Rejsende til Jernbanen mellem Kjøbenhavn og Korsør, idet et betydeligt Antal Rejsende færdes mellem Malmø og Kjøbenhavn, og saaledes bidrage betydeligt til Frequentisen paa Jernbanen; thi jeg har ingen Tvivl om, at Mangfoldige fra den sydlige Deel af Sverrig ville benytte Banen til Excursioner, deels til Fyen, Jylland og Hertugdømmerne, deels til Udlandet, naar Dampskibene komme til at gaae fra Korsør til Kiel og Lübeck.

Jeg maa alldeles billige, at den ærede Minoritet har udtalt sig med saa stort Maadehold om det forventede Udbytte; thi det kan ikke være ønskeligt, at Nogen, i Forventning af stor Fordeel, skulde give sin Stemme til den foreliggende Lov; men jeg maa tillade mig at udtale som min personlige Overbevisning, at Staten neppe nogenstunde vil komme til at gjøre noget Tilskud, og at Jernbanen fra Kjøbenhavn til Korsør vil være en af de fordeelagtigste, der kan anlægges her i Riget. Jeg skal derfor slutte med at udtale det Haab, at de Mænd, der have udgjort Minoriteten i Udvalget, maae see deres Mening blive antagen af en stor Majoritet her i Salen.

Dahl: Jeg har virkelig været i en ikke ringe Tvivl med Hensyn til denne Sag, og min Tvivl vilde være endnu større, dersom jeg alene vilde give Sagen min Stemme under den Forudsætning, at jeg tillige meente, at denne Bane i statsøkonomisk Henseende burde gives Fortrin; men deraf vil min Stemme ikke afhænge. Jeg troer, at det kan være høist tvivlsomt, om der ikke er Baner, der kunde være at foretrække for den, der tilsigtes ved dette Lovudkast. Efter min bedste Overbevisning har Jylland større Krav paa en Jernbane, og jeg troer, at den der vilde forrentes sig meget bedre end en Jernbane fra Kjøben-